

щось непередбачуване», – розповідають працівники кінної поліції. Крім того, завдячуючи коням можна зекономити сили та засоби, необхідні для забезпечення правопорядку. Там, де для оточення певної території потрібно 15–20 правоохоронців, впораються зазвичай чотири вершники. Утім кінь – аж ніяк не засіб пересування, а справжній товариш, який може втрутитися в ситуацію, захистити і себе, і вершника. Аби реакція коня була правильною, адекватною ситуації, він має стати одним цілим зі своїм кіннотником. Такий зв'язок встановлюється роками і не тільки. За бажанням кавалериста кінь має піти вперед, назад, вправо, вліво, зупинитися, повернутися, розвернутися, побігти риссю чи галопом. Крім того, коней вчать працювати разом. Вони повинні вміти йти шеренгою, «ніздря в ніздрю» – один за одним, коли голова одного коня буде розташована біля хвосту іншого тощо.

При цьому дуже важливо, аби коні не почали конфліктувати між собою. Служать скакуни в поліції зазвичай 15–16 років, тобто приблизно половину життя – воно в них 25–30 років. Коней-пенсіонерів, в залежності від стану їхнього здоров'я, передають в кінноспортивні школи або селянам. Отже з всього цього можна зробити висновок що конярство в нашій країні дійсно має різноманітні шляхи для розвитку.

Таким чином, кінна поліція відіграє важливу роль у здійсненні правоохоронної функції держави, а саме: забезпечує державну політику боротьби зі злочинністю, громадський порядок, сприяє запобіганню та припиненню правопорушень; здійснює профілактичні заходи з метою попередження, виявлення, припинення та розкриття злочинів; бере участь у наукових, кримінологічних і соціологічних дослідженнях, розробці відповідних державних програм щодо боротьби зі злочинністю та охорони правопорядку; здійснює на договірній основі функції муніципальної чи провінційної поліції у відповідних регіонах, реагує на потреби тих людей, яким у силу якихось обставин необхідна термінова допомога.

УДК 591.1:637.1

Фількін І. І., студент спеціальності «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»

Науковий керівник – Журенко О. В., кандидат ветеринарних наук, доцент,
Національний університет біоресурсів і природокористування України,
м. Київ, Україна

ВПЛИВ ФІТОГОРМОНІВ ЛЮЦЕРНИ НА МОЛОЧНУ ПРОДУКТИВНІСТЬ ТВАРИН

Останнім часом чимало наукових публікацій присвячено обширній групі БАР, що об'єднані під загальною назвою фітогормони [1]. Останнім часом установлено, що зелені рослини здатні синтезувати речовини, які за своєю будовою і дією подібні з андрогенами, інсуліном, а також гонадотропіном, естрогенами, прогестинами, антигонадотропними та тіреостатичними гормонами [3]. Вплив фітоестрогенів на ріст тварин подібний на дію ендогенних естрогенів, тобто носить нейрогуморальний характер, який відбувається за участі гіпоталамусу та гіпофізу через гіпофізарний гормон росту [4]. До того ж одержані дані про

вплив фітоестрогенів зелених кормів на молочну продуктивність тварин через систему виділення пролактоліберину – пролактину – окситоцину [2].

Досліди проведені на коровах 1-ї лактації, української молочної чорно-рябої породи, клінічно здорових щодо інфекційних та інвазійних хвороб. Тварини перебували під постійним клінічним наглядом. Годували тварин 3 рази на добу за прийнятими в господарстві раціонами. Для формування дослідних типологічних груп провели дослідження умовно рефлекторної діяльності 54 корів. З їх числа було сформовано 4 дослідних групи по 5 голів в кожній. До груп увійшли тільки найхарактерніші представники визначених типів вищої нервової діяльності.

Для вивчення умовно рефлекторної діяльності корів та визначення типів їх вищої нервової діяльності застосовували методику харчових умовних рефлексів Г. В. Паршутіна та Т. В. Іполітової, модифіковану нами до конкретних умов господарства.

Дослідження ефективності згодовування фітогормонів люцерни проводили шляхом згодовування протягом 30 днів. Було сформовано 4 групи корів з врахуванням сили перебігу нервових процесів по 5 голів. До дослідів задавали зелену кормову масу люцерни, яку перед згодовуванням пров'ялювали для руйнування фітогормонів. Основний дослід тривав 30 діб. В цей період дослідним групам задавали по 2 кг свіжої зеленої маси люцерни (з високим вмістом фітоестрогенів).

Продуктивність тварин оцінювали за рівнем молочної продуктивності корів, який збільшився у представників сильних типів вищої нервової діяльності. Згодовування тварин фітогормонами (люцерни) протягом 30-ти діб дає змогу підвищити рівень молочної продуктивності корів СВР типу на 7,36%, СВІ типу – 6,1% та СН типу на 4,8%. У корів слабого типу спостерігається незначне підвищення даного показника – 1,5%, що може бути обумовлено більш низьким рівнем обмінних процесів в організмі цих тварин порівняно із коровами сильних типологічних груп.

Дослідження молока піддослідних тварин після впливу фітогормонів (люцерни) показало, що у корів сильного врівноваженого рухливого типу вміст жиру у молоці збільшився на 5,6%, у представників сильного врівноваженого інертного та неврівноваженого типів підвищення даного показника спостерігається відповідно на 3,7% та 2,4%, що більше ніж у корів слабого типу – 1,3%.

Відмічається позитивний вплив фітогормонів люцерни на вміст білка у молоці, який збільшився у корів усіх дослідних груп. Підвищення даного показника у корів СВР та слабого типів ВНД становить відповідно 5,4% та 1,9%, тоді як у тварин СВІ та СН типів цей показник змінився на 3,3% та 3,7%.

Проявляється стимулююча дія фітогормонів на рівень лактози у молоці. У корів сильного врівноваженого рухливого, сильного врівноваженого інертного та неврівноваженого типів концентрація лактози збільшилась на 3,97%, 2,8% та 3,3%, а у корів слабого типу відмічено підвищення даного показника на 1,8%.

Аналізуючи отримані результати можна відмітити стимулюючий вплив фітогормонів люцерни на кількісні та якісні показники молочної продуктивності, який проявляється у корів піддослідних груп. У тварин сильних типологічних груп покращення продуктивних якостей проявляється у більшій мірі, особливо у тварин сильного врівноваженого рухливого типу. На нашу думку це говорить про одну з провідних ролей впливу типологічних особливостей на

обмінні процеси в організмі тварин, що підтверджується підвищенням молочної продуктивності корів.

Список використаних джерел

1. Адаптаційно-компенсаторні процеси в організмі корів за умов дії біологічного стрес-фактора / В. І. Карповський, В. О. Трокоз, О. В. Журенко [та ін.] // Науковий вісник Львівської національної академії ветеринарної медицини імені С. З. Ґжицького. Львів, 2004. Т. 6, ч. 3. С. 73-81.
2. Доманов И. И. Связь типологических свойств нервной системы коров с молочной продуктивностью / И. И. Долманов, Г. М. Григорян // Животноводство. 1963. № 6. С. 74-76.
3. Трокоз А. В. Динаміка титрів антитіл у свиней різних типів вищої нервової діяльності за дії біологічного подразника / А. В. Трокоз // Біологія тварин. 2013. Т. 15, № 1. С. 140-150.
4. Штирова Н. М. К механизмам естественной резистентности организма / Н.М. Штирова, Ю. И. Пивоваров, Т. Д. Четверикова // Проблемы реактивности и адаптации. Иркутск, 1982. С. 174.

УДК 636.082

Фрейман К. О., студентка II курсу спеціальності «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»

Науковий керівник – Сусол Р. Л., доктор с.-г. наук, доцент,
Одеський державний аграрний університет, м. Одеса, Україна

АНАЛІЗ ГЕНЕАЛОГІЧНОЇ СТРУКТУРИ ТА ПРОДУКТИВНОСТІ НОВОГО ЗАВОДСЬКОГО ТИПУ «ПРИЧОРНОМОРСЬКИЙ» У ВЕЛИКІЙ БІЛІЙ ПОРОДІ СВИНЕЙ В УМОВАХ ПІВДНЯ УКРАЇНИ

Для ефективного функціонування та прогресивного розвитку, запобігання стихійного інбридингу та систематизації внутрішньопородного підбору порода повинна мати чітку, розгалужену внутрішньопородну селекційну і генеалогічну структуру, що включає [3]: лінії (генеалогічні та заводські) з достатнім для внутрішнього удосконалення кількістю гілок та відгалужень через перспективних їх продовжувачів; споріднені групи, які за умови їх прогресивного розвитку з часом формуються у нові заводські лінії; заводські родини, що закладаються переважно за рахунок видатних за продуктивністю тварин; заводські стада (як первинна селекційна одиниця) з внутрішньою специфічною генеалогічною структурою і особливостями екстер'єрно-конституційних характеристик та ознак продуктивності; окремих видатних плідників-поліпшувачів та високопродуктивних маток, як складових ліній і родин [2].

Мета досліджень полягала у аналізі генеалогічної структури та продуктивності нового заводського типу «Причорноморський» у великій білій породі свиней в умовах півдня України

Генеалогічну структуру заводського типу «Причорноморський» та розвиток, власну продуктивність кнурів-плідників заводських ліній вивчали за загальноприйнятими у свинарстві методиками [2] в умовах племінного репродуктору з